

ויהיו יעקב וגוי. רבינו חייא פתח ואמר, (ישעה ט) ועמדו כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגוי. אשריהם ישראל יותר מכל אמות, עובדי עובדות פוכבים ומזרות, שהקדוש ברוך הוא קרא אותם צדיקים להוריש להם ירשות עולמים בעולם הבא, להתענג באוטו עולם, כמו שכחוב (ישעה ט) אז תתענג על ה'. מה הטעם? בגין שנדרקים בגוף של הארץ, שכחוב (דברים י) ואתם הרבקים בה' אליהם חיים כלכם הימים. רבינו יצחק פתח ואמר, ועמדו כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, פסוק זה הוא סוד עליון בין קוצרי השדה, שהרי בסוד האגדה שנה רבבי שמעון שירשת הירשה העלונה של אותה ארץ, אין מי שיירש אותו פרט לאותו שנקרא צדיק. ושל הארץ מותה, אין מי שיירש אותו שנקרע צדיק, שהרי הצדיק יירש את הגבירה (ואין שהרי הגבירה נדפקת בו להתבשם, והצדיק יונש ונדי את הגבירה הוז).

אף כאן, בחייבתו של הקדוש ברוך הוא לישראל אמר ועמדו כלם צדיקים. וכך לעולם יירשו ארץ, ראויים לירש את הגבירה. מה הטעם יורשים את הגבירה? הטעם יורשים את הגבירה? משום שגמולו, כמו שעשינו, כל מי שגמול ונכנס (ברית קדש ונכנס בז) בירשה זה ושמר את הברית זו, ונכנס ונדפק בגוף הארץ ונכנס בצדיק זה, וכך נקראו צדיקים, ועל כן לעולם יירשו ארץ. איזו ארץ? זו ארץ חמימים.

חור ואמר, גזר מטעי מעשה ידי להתפאר. גזר מטעי - ענף מאותם ענפים שננטעו הקדוש ברוך הוא בשברא את העולם, שכחוב (בראשית) ויטע ה' אליהם

נידי יעקב וגוי, רבינו חייא פתח ואמר, (ישעה ט) ועמדו כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגוי, זכהין אינז' ישראל, יתר מכל עמי עופרי עבודת פוכבים ומזרות, אך דקדשא בריך הוא קרא לעון צדיקים. לאחסין לעון ירשות עולם בעולם דאמו, כמה דכתיב, (ישעה ט) אז בהhoa עולם, מי טעם. בגין דמתדבקין בגופך דמלכא, דכתיב, (דברים י) ואתם הדבקים בה' אליהם חיים כלכם הימים.

רבינו יצחק פתח ואמר, ועמדו כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, הא קרא ר' ר' עלהה איהו בין מחדדי חקלא, דהא בר' ר' דאגדקא תנ' ר' שמעון. דאחסנת ירפה עלהה דההיא ארץ, לית מאן דירית לה, בר ההוא דאקרי צדיק. (ס"א דהאי ארץ, ולית מאן דירית לה, בר מהוא דאקרי צדיק, דהא צדיק יורת למטרונית ודא) דהא מטרונית באיה אתדקת לאטבטמא, וצדיק ירידת למטרונית ודאי.

אוף הכא, בחביבותא דקדשא בריך הוא לישראל, אמר, ועמדו כלם צדיקים, ובגין כך לעולם יירשו ארץ, אתחיזין לירית למטרונית. מי טעם אקרין צדיקים, ומי טעם ירתין למטרונית. בגין דאגזר, דאגזר. כמה דתגין, כל מאן דאגזר, ריעיל בהאי (ס"א ברית קדש ואיל בהאי) אחסנא, ונTier להאי ברית, עאל ואתדק בוגופך דמלכא, ועאל בהאי צדיק. ובגini כך אקרין צדיקים, ועל דא לעולם יירשו ארץ. מי ארץ, דא ארץ חמימים.

הדר ואמר, גזר מטעי מעשה ידי להתפאר. גזר מטעי, ענפה מאינז' ענפין, דעתך קדשא בריך הוא כד ברא